

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข

(ฉบับที่ ๒๘๐) พ.ศ. ๒๕๔๗

เรื่อง วัตถุเจือปนอาหาร

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงประกาศกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยเรื่อง สีผสมอาหาร วัตถุที่ใช้ปรงแต่งรสอาหาร และวัตถุเจือปนอาหาร ให้เหมาะสมกับ สภาพการณ์ในปัจจุบันและเพิ่มประสิทธิภาพในการคุ้มครองผู้บริโภคยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๖ (๑) (๒) (๔) (๕) (๖)
 (๗) (๙) และ (๑๐) แห่งพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัตินางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสริมสภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๔ ประกอบกับมาตรา ๓๕ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๙ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเดิก

(๑) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๒๒) เรื่อง กำหนดสีผสมอาหาร เป็นอาหารควบคุมเฉพาะและกำหนดคุณภาพหรือมาตรฐาน การใช้ การผสม และฉลาก ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๓๙ (พ.ศ. ๒๕๒๒) เรื่อง กำหนดวัตถุที่ใช้ปรงแต่งรสอาหาร เป็นอาหารควบคุมเฉพาะและกำหนดคุณภาพ หรือมาตรฐาน ลงวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๒

(๓) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๕) เรื่อง
แก้ไขเพิ่มเติมประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๒๑ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ลงวันที่
๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

(๔) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๖๖ (พ.ศ. ๒๕๔๕) เรื่อง
แก้ไขเพิ่มเติมประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๕) ลงวันที่
๑๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๕

(๕) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๙๙ (พ.ศ. ๒๕๒๗) เรื่อง
วัตถุเจือปนอาหาร ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๗

(๖) ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ฉบับที่ ๑๐๘ (พ.ศ. ๒๕๓๒) เรื่อง
วัตถุเจือปนอาหาร (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๒

ข้อ ๒ ให้วัตถุเจือปนอาหาร (Food Additive) เป็นอาหารควบคุมเฉพาะ

ข้อ ๓ วัตถุเจือปนอาหาร หมายความว่า วัตถุที่ตามปกติได้ใช้เป็นอาหาร
หรือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของอาหาร ไม่ว่าวัตถุนั้นจะมีคุณค่าทางอาหารหรือ
ไม่ก็ตาม แต่ใช้เจือปนในอาหารเพื่อประโยชน์ทางเทคโนโลยีการผลิต การแต่งสี
อาหาร การปรุงแต่งกลิ่นรสอาหาร การบรรจุ การเก็บรักษา หรือการขนส่ง ซึ่งมี
ผลต่อคุณภาพหรือมาตรฐานหรือลักษณะของอาหาร ทั้งนี้ให้หมายความรวมถึงวัตถุ
ที่ไม่ได้เจือปนในอาหาร แต่มีภาวะบารุงไว้เฉพาะแล้วใส่รวมอยู่กับอาหารเพื่อประโยชน์
ดังกล่าวข้างต้นด้วย เช่น วัตถุกันชื้น วัตถุดูดออกซิเจน เป็นต้น

ความในวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงสารอาหารที่เติมเพื่อเพิ่มหรือปรับให้คงคุณค่า
ทางโภชนาการของอาหาร เช่น โปรตีน ไขมัน คาร์บอไฮเดรต วิตามิน เกลลีอแร'

ຂອ ៤ ວັດຖຸເຈື້ອປັນອາຫາຣ ຕ້ອງມີຄຸນກາພຫຼວມາຕຽບຮູ້ານຕາມເງື່ອນໄຟໃດ
ເງື່ອນໄຟທີ່ ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້

(១) ຕາມທີ່ກຳຫົນໄວໃນ Codex Advisory Specification for the
Identity and Purity of Food Additives

(២) ຕາມປະກາສສຳນັກງານຄະນະກຽມກາຮອາຫາຣແລະຍາ ໂດຍຄວາມເຫັນຂອນ
ຂອງຄະນະກຽມກາຮອາຫາຣ

(៣) ຕາມທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນຂອນຈາກຄະນະອຸງກຽມກາເພື່ອສຶກນາວິເຄຣະໜີ້ຢູ່ປັ້ງຫາ
ແລະວິນິຈິນຍີໃນເຊີງວິຊາກາຮ່າງກັບອາຫາຣ ໂດຍຜູ້ຜົດທີ່ໂຮງຜູ້ນໍາເຂົ້າຈະຕ້ອງສ່າງມອບພດ
ກາຮປະເມີນຄວາມປລອດກັບຂອງວັດຖຸເຈື້ອປັນອາຫາຣນີ້ດັ່ງນີ້ ພວ້ນຮາຍລະເອີ້ດຂ້ອມຸລ
ປະກອບກາຮຢືນຂອ ດັ່ງນີ້

(៣.១) ກາຮະນຸລ່ວນປະກອບແລະລັກຍະນະທາງເຄີນຂອງວັດຖຸເຈື້ອປັນອາຫາຣ
ທີ່ນໍາມາປະເມີນຄວາມປລອດກັບໂດຍມີຮາຍລະເອີ້ດ ດັ່ງນີ້

(៣.១.១) ເຄົກລັກຍົນແລະຄວາມບຣິສຸທີ່ຂອງວັດຖຸເຈື້ອປັນອາຫາຣ
ທີ່ໃຊ້ໃນກາຮທດສອບຄວາມເປັນພິຍ ເພື່ອປະເມີນຄວາມປລອດກັຍ (Identity and Purity)

(៣.១.២) ປັກສິນທີ່ເກີດຈິ້ນແລະວິສີ່ຂອງວັດຖຸເຈື້ອປັນອາຫາຣນັ້ນໆ
ໃນອາຫາຣ (Reactions and Fate of Food Additives in Food)

(៣.១.៣) ຊົດກຳຫົນຄຸນລັກຍະນະເນິພາະຂອງວັດຖຸເຈື້ອປັນອາຫາຣ
(Specifications)

(๓.๒) กระบวนการทดสอบและการประเมินความปลอดภัย โดยแสดงรายละเอียดดังนี้

(๓.๒.๑) ระบุตัวชี้วัดในการทดลองและการศึกษาข้อมูลเรื่องการเกิดพิษ ดังต่อไปนี้

(ก) ผลกระทบต่อหน้าที่การทำงานของร่างกาย

(Functional Manifestations)

(ข) การก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงรูปร่างลักษณะ

(Morphological Manifestations)

(ค) การก่อมะเร็ง (Neoplasms)

(ง) ความเป็นพิษต่อระบบสืบพันธุ์และการพัฒนาการ

ของร่างกาย (Reproduction and Developmental Toxicity)

(จ) ผลการศึกษาอกสัตว์ทดลอง (*In Vitro*

Studies)

(๓.๒.๒) การนำข้อมูลด้านการเปลี่ยนแปลงในร่างกายและเกสซ์ชอลศาสตร์ของวัตถุเจือปนอาหารนั้นๆ มาใช้ในการประเมินความปลอดภัย (The Use of Metabolic and Pharmacokinetic Studies in Safety Assessment) โดยกล่าวถึงในประเด็น ดังต่อไปนี้

(ก) ชนิดของสัตว์ที่นำมาใช้ในการศึกษาทดลอง

ว่ามีความเทียบเคียงกับมนุษย์ได้หรือไม่ หากน้อยเพียงใด (Identifying Relevant Animal Species)

(ข) กลไกการเกิดพิษของวัตถุเจือปนอาหารที่ประเมิน

(Determining the Mechanisms of Toxicity)

(ค) การเปลี่ยนแปลงของวัตถุเจือปนอาหารนั้นๆ ใน

ร่างกาย (Metabolism into Normal Body Constituents)

(ง) ผลกระทบของจุลินทรีย์ที่อยู่ในทางเดินอาหาร

ต่อวัตถุเจือปนอาหารนั้นๆ และผลกระทบของวัตถุเจือปนอาหารนั้นๆ ต่อจุลินทรีย์
ที่อยู่ในทางเดินอาหาร (Effects of the Gut Microflora on the Chemical and

Effects of the Chemical on the Gut Microflora)

(๓.๒.๓) อิทธิพลของอายุ ภาวะโภชนาการ และภาวะสุขภาพ

ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาทดลองต่อการแปลผลการศึกษา และลักษณะของ
การออกแบบการศึกษาทดลอง (Influence of Age, Nutritional Status, and

Health Status in the Design and Interpretation of Studies)

(๓.๒.๔) ข้อมูลการศึกษาในมนุษย์ที่นำมาใช้ในการประเมิน

ความปลอดภัย ดังต่อไปนี้

(ก) การศึกษาทางระบาดวิทยา (Epidemiological

Studies)

(ข) อาการไม่พึงประสงค์ที่เกิดขึ้นจากการรับประทาน

อาหารที่มีวัตถุเจือปนอาหารนั้นๆ เป็นส่วนประกอบอยู่ (Food Intolerance)

(๓.๒.๕) การกำหนดค่าที่ปลอดภัยสำหรับมนุษย์ในการรับสัมผัสโดยการรับประทานต่อวัน (Acceptable Daily Intake: ADI) โดยกล่าวถึงข้อมูลที่นำมาใช้ในการกำหนดค่า ดังต่อไปนี้

- (ก) ค่าของขนาดสูงสุดที่ให้แก่สัตว์ทดลองแล้วไม่สังเกตเห็นความผิดปกติ (No-observed-effect level: NOEL) ที่ใช้
- (ข) การใช้ของค่าประกอบความปลอดภัย (Safety factor) ในการคำนวณ

(ค) การพิจารณาถึงความเป็นพิษและปฏิกิริยาการตอบสนองของร่างกาย (Toxicological versus physiological responses)

(ง) การเปรียบเทียบค่าที่ปลอดภัยสำหรับมนุษย์ในการรับสัมผัสโดยการรับประทานต่อวัน (ADI) ที่กำหนดขึ้นกับแนวโน้มที่มนุษย์จะมีโอกาสได้รับสัมผัสต่ำๆ เจือปนอาหารนั้นๆ จริง

ข้อ ๕ วัตถุเจือปนอาหารต้องมีวิธีการตรวจวิเคราะห์เป็นไปตามที่กำหนดไว้ใน Codex Advisory Specification for the Identity and Purity of Food Additives กรณีการใช้วิธีการตรวจวิเคราะห์ที่แตกต่างไปจากข้อกำหนดดังกล่าว ต้องเป็นวิธีการตรวจวิเคราะห์ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการอาหาร

ข้อ ๖ การใช้วัตถุเจือปนอาหาร ต้องใช้ตามชนิดวัตถุเจือปนอาหาร ชนิดของอาหาร และปริมาณสูงสุดที่ให้ใช้ได้ ตามเงื่อนไขเดียวกันนี้ ดังต่อไปนี้

๖.๑ ตามมาตรฐานทั่วไปสำหรับการใช้วัตถุเจือปนอาหารของโโคเด็กซ์ (Codex General Standard for Food Additives) ฉบับล่าสุด

๖.๒ ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โดยความเห็นชอบ
ของคณะกรรมการอาหาร

๖.๓ การใช้วัตถุเจือปนอาหารออกเนื้อจากข้อ ๖.๑ และ ๖.๒
ต้องได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

ข้อ ๗ การใช้วัตถุเจือปนอาหารที่แตกต่างไปจากที่กำหนดไว้ในข้อ ๖
และได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาไปก่อนวันที่
ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ผู้ที่ได้รับความเห็นชอบดังกล่าวต้องแก้ไขปรับปรุงการใช้วัตถุ
เจือปนอาหารให้เป็นไปตามประกาศฉบับนี้ ภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ประกาศนี้
ใช้บังคับ

ข้อ ๘ ผู้ผลิตหรือผู้นำเข้าวัตถุเจือปนอาหารเพื่อจำหน่าย ต้องปฏิบัติตาม
ประกาศกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วยเรื่อง วิธีการผลิต เครื่องมือเครื่องใช้ในการผลิต
และการเก็บรักษาอาหาร

ข้อ ๙ การใช้กากน้ำบรรจุวัตถุเจือปนอาหาร ให้ปฏิบัติตามประกาศกระทรวง
สาธารณสุข ว่าด้วยเรื่อง กากน้ำบรรจุ

ข้อ ๑๐ การแสดงฉลากกวัตถุเจือปนอาหาร ให้ปฏิบัติตามประกาศกระทรวง
สาธารณสุข ว่าด้วยเรื่อง ฉลาก

ข้อ ๑๑ ประกาศฉบับนี้ ไม่ใช้บังคับกับวัตถุแต่งกลิ่นรส (flavoring agents)
ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข ว่าด้วย เรื่อง วัตถุแต่งกลิ่นรส

ຂອ ១២ ໃນສຳຄັນການຂຶ້ນທະເນີນຕໍ່ຮັບອາຫາຣ ປລາກອາຫາຣ ອຣູ່ເລຂສາຮບນ
ອາຫາຣ ຈຶ່ງໄດ້ອອກໄວ້ແລ້ວແລ້ວແນ່ງຈັດທີ່ເຊື້ອແຍ້ງກັນປະກາຄນີ້ໃຫ້ຄົງໃຊ້ຕ່ອໄປໄດ້ ກຽນີ່ທີ່ຈັດ
ທີ່ເຊື້ອແຍ້ງກັນປະກາຄນີ້ໃຫ້ໄດ້ໄໝເກີນໜຶ່ງປິນບັນແຕ່ວັນທີປະກາຄນີ້ໃຫ້ນັບກັນ

ຂອ ១៣ ປະກາຄນີ້ໃຫ້ໃຫ້ນັບກັນດັ່ງແຕ່ວັນຄັດຈາກວັນປະກາສໃນຮາບກິຈຈານຸບກຍາ
ເປັນດັ່ນໄປ

ປະກາສ ໂມ ວັນທີ ១៨ ສີງຫາຄມ ພ.ສ. ២៥៥៧

ສຸດາຮຕນ໌ ເກຍຸຮາພັນຫຼຸ

ຮັບມືນຕີວິວກາຮກຮຽງສາຂາຮມສຸຂ